

ten, kan sælgeren ikke gøre noget krav gældende over for forbrugeren angående aftalen. Ligeledes bortfalder eventuelle kreditaftaler, som forbrugeren har indgået i anledning af aftalen med sælgeren eller med en tredjemand på grundlag af en aftale mellem sælgeren og den pågældende tredjemand.

For at sikre, at forbrugeren har en reel mulighed for at benytte fortrydelsesperioden til at overveje aftalen, foreslås det, at sælgeren ikke må kræve eller modtage betaling fra forbrugeren, før fortrydelsesfristen er udløbet.

Dette forbud mod forskudsbetaling m.v. omfatter også betaling til en tredjemand, der efter aftale med sælgeren yder forbrugeren lån til dækning af den aftalte betaling. Sælgeren vil dermed som udgangspunkt kunne kræve betaling af forbrugeren, når fortrydelsesfristen på 10 dage fra aftalens indgåelse er udløbet.

Hvis der gælder en længere fortrydelsesfrist, fordi sælgeren har undladt at give forbrugeren

visse oplysninger, vil forbudet mod forskudsbetaling imidlertid gælde, indtil også den forlængede fortrydelsesfrist er udløbet, dvs. i højst 3 måneder og 10 dage efter aftalens indgåelse.

I nogle tilfælde udbydes der timeshareandele til ejendomme, hvor bygninger m.v. endnu ikke er færdigopført. Hvis aftalen bortfalder, fordibygninger m.v. ikke færdigopføres, vil forbrugeren bl.a. have krav på at få de beløb tilbagebetalt, som forbrugeren eventuelt har betalt i henhold til aftalen.

For at sikre dette tilbagebetalingskrav foreslås det, at sælgeren i tilfælde, hvor bygninger m.v. ikke er færdigopført på tidspunktet for aftalens indgåelse, skal stille betryggende sikkerhed for tilbagebetalingskravet.

Idet jeg tillader mig i øvrigt at henvise til lovforslaget og bemærkningerne hertil, skal jeg anbefale lovforslaget til det høje Tings velvillige behandling.